

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.129/2015/4. szám

A Győri Ítéltábla a dr. Bálint Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Oláh és dr. Horváth Ügyvédi Irodája által képviselt **alperes** ellen nemzetközi fuvardíj megfizetése és járulékaiként indított perében a Veszprémi Törvényszék 2015. június 15. napján kelt 1.G.40.007/2015/9. szám alatti ítélete ellen a felperes által 10. szám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét részben megváltoztatja és a viszontkeresetet teljes egészében elutasítja, míg a perköltségre vonatkozó rendelkezést helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.875,- (Harmincezer-nolcszázhetvenöt) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes 2014. október 15-én rendelt meg nemzetközi fuvarozást a fuvarozó felperestől 2014. október 17-i ...i felrakással és 2014. október 20-i ausztriai (...) lerakással, 350 EUR fuvardíjért. Az írásban (e-mail üzenetben) elküldött megrendelésben az alperes megjegyezte, hogy „jó lenne ha fél 9-re (a felperes) odaérne, fél 9-re jön a darusautó is.” A felperes a visszaigazolásban várható lerakodási időpontként a délelőtt 9-10 órát jelezte. A kiállított CMR-fuvarlevél szerint a felperes 22 tonna súlyú 22 raklap betoncserep, valamint bádóg illetve kiegészítők továbbítását vállalta. A fuvarozás napján, 2014. október 20-án a fuvarszerszám önindítója meghibásodott, azt elindítani nem lehetett. A javítást követően a felperes a fuvarozást délelőtt 10 órakor kezdte meg és a rendeltetési helyre délután 14 óra 45 perckor érkezett meg. Az alperes a felperes 136.622,- Ft fuvardíjról kiállított számláját nem fizette meg.

A felperes keresetében 136.622,- forint fuvardíj, valamint annak a 2014. november 22. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, egyben viszontkeresetet terjesztett elő 396.578,- forint tőke megfizetése iránt. Ez utóbbi ténybeli alapjaként előadta, hogy a felperes késedelmes fuvarozása miatt az ausztriai építkezésen 1776 EUR többletkiadása merült fel, a darus gépkocsi várakozása, tetőfedő és bádogos alkalmazottak munkája illetve

szállásköltség jogcímén. Ebbe a - forintra átszámított - 532.800,- forint kiadásba beszámította a 136.622,- forint fuvardíjat, így kalkulálva a viszontkeresete összegét.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel részben támadott ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest 136.622,- forint alperes részére történő megfizetésére, ezen túlmenően a viszontkeresetet is elutasította. Úgy rendelkezett, hogy a perben felmerült költségeiket a felek maguk viselik. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes a fuvarozást a fuvareszköz meghibásodása miatt teljesítette késedelmesen, amelyre kimentésként - a nemzetközi közúti árufuvarozásról szóló, 1971. évi 3.tvr-el kihirdetett Genfi Egyezmény (CMR) 17. cikk 3. pontja alapján - a felelősség alóli kimentésként nem hivatkozhat. Ezért a CMR 17. cikk 1. pontja szerint a késedelmes kiszolgáltatás miatt az alperest ért kárért felel. Ez a kártérítési kötelezettség azonban a CMR 23. cikk 5. pontja szerint összegében korlátozott, az nem haladhatja meg a fuvardíj összegét. Emiatt az alperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 6:49. § (1)-(2) bekezdése alapján jogszerűen számíthatta be a késedelemmel okozott kár összegébe a felperes fuvardíjával megegyező 136.622,- forintot; míg további 136.622,- forint megtérítésére a felperestől kártérítés címén tarthat igényt. Az ezt meghaladó, viszontkeresettel érvényesített kárigénye azonban alaptalan.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása és az alperes viszontkeresete teljes elutasítása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kifejtett álláspontja szerint a törvényszék a megállapított tényállásból azt a téves jogi következtetést vonta le, hogy a felperes késedelemért felelőssége a fuvardíj összege kétszereséig terjed. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint ugyanis az alperes a felmerült kárába jogszerűen számíthatta be a fuvardíjjal megegyező összeget, illetve azon túl kártérítésként szintén ugyanezen összeg megtérítését igényelheti. Ez a számítás pedig ellentétes a CMR 23. cikke 5. pontjával. Abból következően a fuvarozó felelőssége csak a fuvardíj mértékéig terjedhet, így amennyiben az alperes a fuvardíjat nem fizette meg, úgy kártérítés címén „az ingyen fuvar” illeti meg, további kártérítésre azonban nem tarthat igényt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett része helybenhagyását kérte. Egyetértett a törvényszék jogértelmezésével, azzal, hogy a késedelmes fuvarozás miatt az alperes a fuvardíjat a késedelemmel okozott kár összegébe beszámíthatta, illetve kártérítésként igényt tarthatott további 136.622,- forintra.

Az ítélet táblája a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül, a fellebbezési kérelem - és az arra előterjesztett fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp. 253. § (3) bekezdés) bírálta el és megállapította, hogy a fellebbezés alapos.

A törvényszék által helyesen alkalmazott CMR 23. cikk 5. pontja szerint késedelem esetében, ha a rendelkezésre jogosult bizonyítja, hogy ebből kár származott, a fuvarozó köteles ezért kártérítés fizetni, amely azonban nem haladhatja meg a fuvardíj összegét.

Ezen jogszabályi rendelkezés helyes értelme szerint a kiszolgáltatási késedelemmel okozott kár esetében a kártérítés összege a fuvardíj összegében limitált. A konkrét esetben a késedelemmel okozott kár többszörösen meghaladja a fuvardíj összegét. Az alperes a viszontkereset előterjesztésekor a kártérítési követelésébe már beszámította a ki nem fizetett fuvardíj összegét. Így ezt meghaladóan a fuvarfeladatot késedelmesen teljesítő fuvarozó felperes további kártérítéssel nem tartozik. (Fővárosi Ítéltábla 10. Gf.40.185/2010/4., Győri Ítéltábla Gf.II.20.041/2009/5. szám) Ezért az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a kártérítési ellenkövetelésbe beszámított fuvardíj összegén túl ismételt - a fuvardíj összegével egyező - kártérítés megfizetésére kötelezte a felperest.

Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet fellebbezett részét a Pp. 259. §-a alapján alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a viszontkeresetet teljes egészében elutasította.

A kereset és a viszontkereset alaptalansága folytán mindkét fél viselni köteles az ezzel kapcsolatban felmerült költségeit. (Pp. 81. § (1) bekezdés) Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit helybenhagyta.

A fellebbezésre eredményre vezetett, ezért az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján viselni köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, lerótt fellebbezési illetékből (15.000,- forint) és ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ez utóbbi összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2), (5)-(6) bekezdései alapján az Áfa-val növelt 15.875,- forintban határozta meg. (együtt: 30.875,- forint másodfokú perköltség)

G y ő r , 2016. február 3.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Zámbó Tamás sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: